

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Slovenskega društva“ zbor pri sv. Trojici v Slov. goricah.

Najvažnije društvo za nas Slovence na spodnjem Štajerskem je marljivo „Slovensko društvo“. Prireja sedaj v tem, sedaj v onem okraji slovenskega Štajerja zborovanja, budi slovenski narod, razlaga mu naše pravice in naše razmere, kaže pota, po katerih treba hoditi, da bomo neodvisni od naših nasprotnikov v političnem in gospodarstvenem življenju. V kratkem času, kar obstoji, postalo je obče poznano, ter si pridobilo zaupanje slovenskega ljudstva in občno veljavo.

V nedeljo 8. t. m. priredilo je zbor pri sv. Trojici v prostorih g. Peklerja. Zbralo se je toliko mož, mej njimi mnogo županov, da je bilo vse natlačeno, ter jih je mnogo moralo oditi, ali zunaj stati, ker neso v sobah imeli prostora.

Ob 3. uri popoldne otvori predsednik g. Simon zbor, ter da g. dru. Radaju besedo, da poroča o delovanju svojem in svojih tovarišev v dežel-nem zboru v Gradci.

G. dr. Radaj z živahnimi živio-klici pozdravljen, poroča obširno o šestletnem delovanju dežel-nega zbora v Gradci, razloži težavno stanje slovenskih poslancev, njihovo skoraj vedno brezuspešno potezanje za svoje volilce, pokaže, koliko za kmete potrebnih predlogov so stavili slovenski poslanci in konservativci, liberalci pa zavrgli, našteva postavke, katere so se sklenile ter posebno natanko razlaga nov volilni red, kako da se je volilna postava spremenila, in kako se bo zanaprej volilo. „Naši nasprotniki zagnali so v zadnjem času klic: ne volite duhovnov, doktorjev in notarjev!“ Zakaj neki? Kdo so ti doktorji, notarji, duhovni? Ali so tujci? Ne, to so domačini, vaši sinovi, vaši bratje, Slovenci, z vami vred sinovi jedne majke Slave! Jaz mislim, taki vas ne bodo ukanili. Jaz mislim vi svojih sinov ne dajete v šole, da bi potem došli, ter vas hoteli oškodovati. Če svojim ne smete zaupati, zakaj bi potem tujcem verjeli. Saj ste imeli tujce, Brandstetter-ja, Seidl-na. Kako so vas zastopali? Ali so se upali sem priti, da vam račun dajo o svojem delovanju, kakor jaz? Ne, n. pr. Brandstetter še niti mogel ni, sedel je v ječi zaradi goljufije. — V kratkem bodete volili volilne može. Volite take,

ki bodo tako volili, kakor vi hočete; volite pa domače, nikdar pa tujcev, volite samo Slovence!“ (Glasna pohvala.)

Župan g. Berlič izraža željo, da se naj davkovski eksekutorji in okrajni zastopi odpravijo, da se s kaznenci ne ravna več tako, kakor s kakimi gospodi, da se jim bolje godi, kakor marsikateremu kmetu, in potem, da bi se večji davek na žganje navrgel. Dr. Radaj odgovori, da se ne bodo takrat najbujne davki iztirjevali, ko kmet ne ve, od kod bi naj denar vzel, nego, da se počaka do jeseni. Kar se pa okrajnih zastopov tiče, smo je že dvakrat hoteli odpraviti, ali bili smo v manjšini. Te zastope so liberalci uveli, ter jih ne bodo opustili, dokler bodo v večini. Na žganje smo pa že večji davek navrgli, pa bode treba ga še povišati, da bode žganje nekaj dražje, ter se tako pitje tega strupa nekaj zabrani. To bi pa bilo ob enem na korist vinorejcem, kajti vino bi dobilo nekaj večjo ceno.

Ravno tako bi dobro bilo davek na pivo povišati; kajti sedaj ima vino preveč, pivo pa premalo davka. Če se na pivo več davka naloži se ga toliko manje spiije, več pa se vina proda in spiije. To bi bilo toraj na korist naših vinorodnih krajev, ob enem pa bi deželi precej dohodkov prineslo, ter bi se drugi davki lahko nekoliko znižali.

Na to se oglasi župan Župetinski g. Šegulja, da izreče zahvala gospodu poslancu za njegovo delovanje, ter izraža mej burnim odobravanjem zbranih volilcev upanje, da bode g. dr. Radaj tudi za prihodnje volitve kandidaturo vsprejel, ter da bodo sv. Lenartski volilci ravno tako jednoglasno volili narodne kandidate kakor vedno dosedaj sebi in slovenskemu narodu na čast!

G. dr. Gregorec govori o naših gospodar-skih razmerah. Povsod v Evropi se opazuje, da gre s kmetiskim stanom rakovo pot, posebno pa to vidimo pri našem kmetu na Štajerskem. Bati se je, da ne navstanejo pri nas kedaj take razmere, kakoršno so na Italijanskem, in Angleškem, kjer kmetov ni skoraj nič, nego samo veliki posestniki, vsi drugi so delavci ali najemniki. To je za nas silno nevarno, kajti če kmet propade, kaj bode z nami Slovenci? Mi nemamo graščakov, ne meščanov, ne obrtnikov. Izgubljeni smo. Zato pa moramo vse žile napeti, da rešimo kmeta. Zakrivili so vso nevoljo liberalci s

svojimi gospodarskimi nazori in postavami. Pri nas so vladali 23 let, ter so si tako volilni red naredili, da jih niti ni moči lehkó izriniti. Vender pa imamo sedaj nekaj upanja, da konservativni veliki posestniki zmagajo pri teh volitvah, in da pridemo Slovenci in konservativci do večine.

Liberalci so se pri nas hudo utrdili, vse deželne uradnike so svoje nastavili, v okrajnih zastopih so si napravili nove trdnjave, potem so vse prena-redili, posebno šole, učiteljem so plačo zvišali. Mestni učitelji so vsi v prvem razredu, naši na kmetih pa v četrtem; učitelje plačuje dežela t. j. večinoma kmetje; in tedaj je tako, da kmetje plačujejo meščanom boljše učitelje in boljše šole. Vsi boljši učitelji potegnejo torej mesta, na kmetih so pa oni, ki prek ostanejo.

Po tem so liberalci sklenili, da se vse v denarjih plača, sedaj je denar gospodar. Kdor ga nema, ne velja nič.

Kmetje so v dolgove zabredli, skoraj se ne najde kmet, ki bi ne imel dolgov, nekaj zavoljo slabih let, velikih davkov, nekaj pa, ker so prelahko dolgove delali, ter so došli oderuhom v roke.

Če bodejo liberalci zopet imeli v Gradci večino, ne bomo mogli ničesa napraviti, vender pa moramo tako voliti, kakor do sedaj, kajti naši poslanci potem vsaj zavirajo, da liberalno kolo tako hitro ne teče. Naši poslanci so pri vsaki priliki rekli, da tako ne gre dalje, tako se ne sme gospodariti, ker se ljudstvo na nič spravi.

Knez Lichtenstein bil je prvi, ki je rekel, da je najpoprej treba kmeta iz dolgov spraviti, dokler se to ne zgodi, ne pomaga nič, če je tudi za vsakim grmom šola.

Liberalci so 23 let gospodarili, pa neso za kmeta nič storili, proč toraj z njimi. Glejte, kako so na Kranjskem Slovenci napravili! Jedva so došli v večino, sklicali so zbor, da so se posvetovali, kako bi kmetom pomagali, ter zabranili njihov propad.

Govornik razlaga potem o delovanju in o uspehih kmetске enquete na Kranjskem. Kuj takega bi tudi pri nas treba bilo, zato pa je treba pri prihodnjih volitvah dobro postopati. Zatorej volite narodne slovenske volilne može, ki bodo volili tiste može za poslance, katere vam bode kmalu priporočalo „Slovensko društvo“! (Glasna pohvala.)

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXIX. Poglavlje.

Navzočba.

(Dalje.)

— Kaj, — rekel je car, kakor bi malo pomišljeval, prošnja tvoja je opravičena. Zatoženec mora vedeti, kaj govori tožnik. Pokličite Vjazem-skega! A vidva, — nadaljeval je in obrnil se k Morozovljima spremljevalcema, ki sta bila malo proč stopila, kakor se spodobi, — priuздignita svojega bojarja, posadita ga na klop, da počaka zatoženca!

Od kar so opričniki napali Morozovljevo hišo, minulo je že blizu dva meseca. Vjazemski se je že ozdravil od ran. Živel je, kakor prej v slobodi pa nič ni zvedel o Heleni, katere ni mogel noben njegovih ljudi dobiti, on je bil mračnejši, kakor poprej, redko kedaj se je prikazal pri dvoru, izgovarjal se je s slabostjo, ni se več udeleževal pirovanj, in mnogo je kazalo, da se v njegovem vedenju prikazujejo znamenja zblaznelosti. Ivanu ni dopalo nje-

govo odtegovanje od občnih molitev in razveseljevanj; pa vedoč o neuspešnem ograbljenju bojarja, pripisoval je vedenje Vjazemskega mučenjem ljubezni in bil je z njim prizanesljiv. Samo po pogovoru z Basmanovom začelo se mu je to obnašanje zdeti sumno. Pritožba Morozova dala mu je priložnost iz-vedeti mnogo po navzočbi, zato je vsprejel lepše Morozova, kakor se pričakovali njegovi dvorniki.

Kmalu je prišel Vjazemski. Njegova vnanost se je zdatno spremenila. Bil je videti za nekaj let starši, njegove poteze postale so strožje, in življenje se mu je združilo, kakor je bilo videti v njegovih ognjenih in nemirnih očeh.

— Stopi semkaj, Afanasij, — rekel je car. — Stopi tudi ti, Družina. Govori, v čem obstoji tvoja pritožba. Povej naravnost, kako je bilo.

Družina Andrejevič se je približal carju. Stojječ poleg Vjazemskega, ne da bi ga bil kaj pogledal, razložil je vse podrobnosti napada.

— Ali je bilo tako? — vprašal je car, obrnivši se k Vjazemskemu.

— Tako je bilo! — rekel je Vjazemski, čudeč se, da ga to povprašuje Ivan, kateremu je že davno bilo vse znano.

Obraz Ivana Vasiljeviča se je zmračil.

— Kako si se to predrznil? — rekel je in uprl vanj svoj strogi pogled: — ali jaz mari dovoljujem ropati svojim opričnikom?

— Ti veš, car, — odgovoril je Vjazemski še bolj začuden, — da hiša ni bila oropana na moje povelje, a da sem odpeljal bojarinjo, za to sem imel tvoje dovoljenje.

— Moje dovoljenje? — ponovil je car počasi izgovarjajoč vsako besedo. — Kdaj sem ti dovolil?

Tu je Vjazemski zapazil, da se je zastoj hotel opirati na migljaj Ivana Vasiljeviča, katerega mu je dal o priliki pri obedu, — migljaj, vsled katerega je mislil Vjazemski, da ima pravo s silo odpeljati Heleno. On ni vedel, zakaj car neče nič vedeti o tem, a razumel je, da je treba premeniti način zagovarjanja. Ne iz strahopetnosti in ne za ohranjenje svojega življenja, katero je pri carjevem premenljivem pravu moglo biti v nevarnosti, sklenil je Vjazemski opravičiti se. Zgubil se ni upanja dobiti Heleno in vsa sredstva so se mu zdela dobra.

— Car, — rekel je, — kriv sem pred teboj, ti mi nesi dovolil odpeljati bojarinje. Tako le je bilo. Poslal si me v Moskvo povedati bojarju Morozovu,

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor Istrski.

Poreč, 14. junija.

(III. seja.) Pričetek ob 11. uri. Predseduje dr. Vidulič. Navzočnih 24 poslancev.

Prvikrat sta v zboru Križanec in Spinčič. Prvi „prometto“, drugi „obečuje“.

Deželni glavar našteje razne dopise, prošnje itd., koje so došle in poroča o konstituiranju odborov.

Sledi poročilo deželnega odbora o izvolitvi jednega poslanca za Volovski in dveh za Koperski okraj. Ker so se te volitve redno in zakonito vršile, in ni došel noben ugovor, izimši neki neosnovani in neutemeljeni protest proti Koperske volitvi, predlaga poročevalec, deželni odbornik dr. Petris, da se volitve odobri. Ta predlog vsprejme se soglasno in verifikovani so tedaj novi poslanci Slavoj Jenko za Volovski, Anton Križanec in Vekoslav Spinčič za Koperski okraj.

V imenu finančnega odbora poroča poslanec Venier najprvo o računu bratovščin za 1883. leto in predlaga, da se odobri s pristavkom, kojega je stavil slovanski poslanec Zamlić v odboru, namreč da treba v bodoče strogo paziti, da se novci porabijo v one svrhe, v katere so namenjeni; da se urede kapitali v posamičnih občinah; in da naj jih oskrbujejo kakor treba, 2 zastopnika cerkve, 2 občine in župan.

Vsprejeto brez debate.

Te bratovščine obstoje največ po onem delu Istre, ki je spadal pod Beneško ljudovlado iz dobrodelnih ustanov raznih dobrotnikov in se imajo uporabljati po tretjino za šole, cerkve in uboge.

Nadalje poroča dr. Venier o računu za leto 1883 o depozitih in drugih denarjih, o računu za 1883 in proračunu za 1885. leto zaklada za mirovine deželnih uradnikov.

Odobri se.

Potem poroča dr. Venier o računu in proračunu zemljiško-odveznega zaklada in predlaga, da se odobri.

Debato prične slovanski poslanec Matko Laginja v hrvatskem jeziku in sicer brez najmanjšega ugovora od nasprotne strani. Tudi galerija je mirna.

Izjavi sledeče v hrvatskem jeziku:

„Velepoštovana gospoda! Izjavljam, da ču se danas, koliko mi bude moguće, služiti talijanskim jezikom i to zato, da se nitko od Vas ne bude mogao izpričati, da me nije posve dobro razumio, i da za ovaj put nestavim u nepriliku gospodina cesarskoga komisara, koji tu sjedi, a kako mi se čini, ništa ne razumije hrvatski! (Taaffejeva čra!!)“

Potem govori italijanski in razpravlja krivice, koje se godé slovanskemu prebivalstvu, koje je deloma vse, ali većino zemljiško-odveznega dolga poplačalo, a mora zdaj z 12% doklado za dolgove Italijanov obresti plačevati. Mej drugim reče: „Govori se in piše po novinah i mi moramo to poslušati, da nam dajete Vi italijansko kulturo. Dobro, gospoda! A jaz konstatiram, da Vam jo drago plačamo.“

Obširneje o tem govoru prihodnjič.

Laginji odgovarjata dr. Petris in dr. Amoroso. Laginja zopet govori, — a zabada. Večina ne

da si mu odpustil, in on je že dolgo, kakor veš, jezen name, da sem že pred njegovo ženitvijo bil znan z njegovo ženo. Ko sem prišel v njegovo hišo, sklenil je on s Serebrjanim iznebiti se mene. Po obedu napala sta nas s svojimi hlapci, kakor delajo izdajalci; mi smo se ustavili, bojarinja Morozovljeva pa se je bala, ostati v moževje hiši, ko ga je videla tako jeznega in poprosila me je, da naj jo odpeljem s seboj. Ušla je ona od njega po svojej volji, in ker sem omedlel v gozdu od ran, še sedaj ne vem, kam se je ona dejala. Moral jo je najti bojar, in jo drži kje zaprto, ali jo je pa že spravil s sveta! Njemu se ni bilo treba, — nadaljeval je Vjazemski in ljubosumno pogledal Morozova — pritoževati. Jaz sam se pritožujem tvojej milosti proti Morozovu, da me je napal v svojej hiši s Serebrjanim!

Car ni pričakoval, da bo Vjazemski tako zasukal. Obrekovanje je bilo očitno, pa njemu ni bilo na tem, da bi to razkril. Morozov je prvokrat pogledal Vjazemskega.

— Lažeš, prokleti pes! — rekel je in zaničljivo ga premeril z očmi od nog do glave, — vsaka tvoja beseda je grda laž; a jaz sem pripravlj pri-

ozira se na njegove razloge, nego odobri predlog finančnega odseka nespremenjen.

Na predlog dra. Veniera odbije se še prošnja za podporo umirovljenemu dež. slugi Devonattu in sklene seja.

Prihodnja seja v sredo ob 11. uri.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. junija.

Kakor Dziennik Polski javlja, bodo delegacije sklicane konci oktobra, državni zbor se pa snide v drugi polovici meseca novembra. Do božiča državni zbor tedaj ne bode imel časa rešiti budgeta za prihodnje leto, moral bode tedaj dovoliti provizorij.

V Olumucu bode za bodoče volitve v moravski deželni zbor neki kandidoval minister baron Pražak. — Vitez Schönerer je pa izjavil, da ne vzprejme nobenega mandata več za spodnjeavstrijski deželni zbor, ter je volilec svojega dosedanjega volilnega okraja priporočil za kandidata svojega somišljenika posestnika Avgusta Dötza.

Nemškega Schulvereina ožji odsek se je v poslednji seji posvetoval, kako bi se dalo zboljšati materijelno stanje društva, zaradi pomanjkanja dohodkov moral je že več prošenj za podporo odbiti. Da se zboljšajo dohodki, sklenil je na Dunaji in okrog Dunaja prirediti več veselice. Dovolil je pa podporo za otročji vrt v Plznu in za gradjenje neke nemške šole v Kočevji; poleg tega pa še nek znesek za remuneracije učiteljem na Štirskem in Tirolskem. Kakor se vidi že tudi temu društvu pohaja denar, zato morajo nemčurji veseli biti, da mu je na Kranjskem pritekla hranilnica na pomoč.

Na Ogerskem so volitve v državni zbor. Kako so volitve, ki so bile v petek in v saboto, izpale še natančno ne vemo, vendar se da iz došlih poročil posneti, da bode liberalna stranka zmaga z veliko večino. V nekaterih krajih so pa vendar antisemitski kandidati izrinili židovske. Da pri volitvah ni brez nemirov, je lahko misliti. V več krajih morala je miriti vojaščina. Koliko je ranjenih ali ubitih kje, se še ne ve, ali brez njih ni. V Pešti vršila se je volitev dokaj mirno, samo nekaj oken je pobitih.

Vnanje države.

Letos se bosta zopet sešla avstrijski in nemški cesar v Gasteinu, kakor vsako leto. Temu snidenju se ne pripisuje nikaka politična važnost.

Če tudi Srbija pošilja vojaščino na mejo, vendar se bolgarska vlada za to ne zmeni in se nadeja, da se bode srbsko-bolgarski mejni prepir mirno rešil. Ob enem pa bolgarska vlada obstaja pri tej trditvi, da jej ni nič znano, da bi se bila kedaj prestopila meja. Poročila iz Srbije pa poročajo, da so srbski emigranti večkrat prodrli v srbsko zemljo in tam ropali ter ubili več oseb, ki so bile za priče pri poslednjem procesu zaradi veleizdaje. Velevlasti pa hočejo poprej dobro pretresti bolgarske in srbske pritožbe, potem bodo še le posredovale.

Izjave italijanskega ministra Mancinija o marokanskih zadevah so v francoskih vladnih krogih napravile kaj neugoden utis. Upa se pa, da bode italijanski poslanik Menabrea že oblažil ta ne ljubi utis. Zbornica poslancev bode danes začela debato v reviziji ustave in najbrž jo končala še ta teden. Poslanec Graux misli staviti pri reviziji ustave predlog, da bi se ustava za naprej le tedaj imela revidirati, ako bi to obe zbornici trikrat zaporedoma v treh mesecih zahtevali, potem bi se volil nek poseben zbor za tri mesece, ki bi imel revidirati v tem času odstavke ustave, katere bi naznačili obe zbornici. V ta zbor bi se volil na 200.000 prebivalcev jeden poslanec. Več republikanskih listov zagovarja ta predlog.

seči, da resnico govorim. Car! Ukaži temu malo-pridnežu dati mi ženo nazaj, s katero sem se poročil po kristjanskem zakonu.

Ivan je pogledal Vjazemskega.

— Kaj ti praviš na to? — vprašal je, ohranivši hladnokrvnost sodnika.

— Saj sem ti že povedal, car, da sem odpeljal bojarinjo na njeno prošnjo; a ko mi je na potu izteklo mnogo krvi, našli so me hlapci v gozdu v nezavesti. Pri meni ni bilo ne konja, ne bojarinje, prenesli so me v mlin, k zagovarjalcu, in on mi je zagovoril kri. Več pa ničesar ne vem.

Vjazemski ni mislil, ko je omenil mlinarja, da bode s tem povečal sum, ki se je začel vzbujati v Ivanu in potrdil Basmanovljevo črnenje; pa Ivan ni nič pokazal, da se kaj meni za to, samo v spomin si je dobro utisnil, da porabi pri priložnosti; do pravega časa je pa zatajil svoje misli pod krinko nepristranosti.

— Ali si slišal? — rekel je Vjazemskemu, — bojar Družina je pripravljen priseči, da govori resnico! Kako se bodeš očistil pred njim.

(Dalje prih.)

Španjski senat je v sredo vsprejel s 167 proti 65 glasom adreso, s katero se odgovarja na prestolni govor. Debata je bila burna. Prejšnji predsednik ministerstva z dinastične levice, Posada Herrera, imenoval je bivšega kralja Amadeja usiljenca, ter izjavil, da cortes nemajo pravice voliti kralja. Posebno je pa to iznenadilo njegove somišljenike, da je on ob svojem času vsprejel vodstvo kabineta, ne da bi bil gojil ideje svoje stranke, ter je zagovarjal splošno glasovno pravico kot potrebo, če tudi ni veroval v narodno suvereniteto.

Nekatere velevlasti mislijo pri egiptovski konferenci spraviti v obravnavo vprašanje o mejnarodnih zdravstvenih pogodbah, katere Anglija kaj rada prezira, kadar bi utegule škodovati njenej trgovini.

Vesti iz Sudana neso nič kaj vesele. Da je pal Berber, skoraj ni dvomiti. Kakor očevidec poroča, je guverner ujet in ustajniki so v mestu 1500 voljakov in 2000 drugih možkih prebivalcev poklali. Dongola je sedaj v nevarnosti, ravno tako se je bati, da Mahdi na svojem daljnem prodiranju ne pride prav v Egipt. Kakor se poroča iz Suakima so v noči od 12. do 13. t. m. ustajniki napali to mesto, pa so bili odbiti.

Dopisi.

Z Gorenjskega 11. junija. [Izv. dop.]

(Konec.) Domače razmere so vsakemu veščaku dobro znane in cenitev pri posestvih je doma gotovo zanesljivejša, kot drugod, kjer treba zanašati se na izjave tujih ljudij, kateri kakor povsod le bolj za-se mislijo, in vendar ima hranilnica doma le za 3.709.166 gold. 80 kr. hipotekarno naloženih, na Štajerskem, Primorskem in Niže-Avstrijskem pa za celih 6.082.572 gld. 52 kr. in to večinoma v nemškem Gradci, nemškem Beči in italijanskem Trstu.

V obligacijah naloženo je za 6.375.045 gold. 92 kr. Ogromna svota si mislim, vendar ni drugače skoro mogoče, ali Bog nas obvaruj, da bi se iznenada vrnilo leto 1878 s svojimi kurzi, ne, to bi prebudo bilo, le 15% manj vrednosti v papirjih in trebalo bi odpisati od reserve celih 956.256 gld. Vprašam ravno k meni prišedšega veščaka: na koliko ceníš vrednost realkega poslopja za Ljubljanske razmere? Plačana je 150.000 gld., mi odgovori, več pa vredna ni za hišnega posestnika. Hranilnica stavi v bilanco 300.000 gld. in treba sedem dobrih let odpisavati, po 20.000 gld. vsako leto, da se pride do realne vrednosti. Kar je v menjicah in pri drugih denarnih zavodih naloženega, tudi ni vse tako gotovo, da bi kaka izguba nemogoča bila, premišljam na dalje in pridem do sklepa, da preveč premoženja tiči v državnih papirjih in da bi rezervni fond v nesrečnih slučajih vendar popolnem ne zadostoval varovati 37.216 uložnikov nepričakovanih izgub, katere prav lahko iznenadijo ves finančni svet, kakor se je v teku let že večkrat s strahovitimi nasledki dogodilo, — in da bi bilo previdnejše skrbeti, kako preprečiti to nevarnost, kakor pa sklepati nepotrebne ustanovitve, ki segajo do živega denarnemu zavodu.

Iz vsega je pa razvidno, da se strankarsko postopa. Večji del (hipotekarno naloženega denarja nahaja se v nemškem Gradci, Beču in italijanskem Trstu, če se ozrem na dobrodelne darove vidim, da je dobila leta 1883 protestantovska šola 350 gld., filharmonično društvo 200 gl., Bläuerschule 600 gl., naša glasbena matica 50 gld., dramatično društvo nič. —

Ni tedaj čuda da se ljudje vznemirjajo, videti v rokah strankarskega vodstva denarni zavod, v katerem je nakopičenih 16.749.300 s težkimi krvavimi žulji prihranjenega denarja. —

Če tudi danes kranjska hranilnica še nudi vsako poročstvo solidnega dobrega zavoda, vendar je skrajni čas, da se z vsemi mogočnimi sredstvi strankarskem vedenju hranilničnih matađorjev postavijo nepremakljive meje, dokler ne bo prepozno.

Še druge misli urivale so se mi nehoté v glavo ali dolgo sem že premišljal in spominjam se namenjenega izleta, pogledam skozi oknice — temno sivi oblaki pokrivajo naše gore debele kaplje padajo z neba, iz daleka čujem glas zvonov in stara mamica prihiti k meni, moleč: Bog nas varuj hude ure. Z izletom ni bilo nič, ne vem kaj početi, vsem se in napišem te vrstice. Prosim Vas, ponatisnite jih v cenjenem Vašem listu, ki v resnici zastopa prave narodne interese. Na zdar! Vaš

Tomaž.

Z Dolenjskega 11. junija. [Izv. dop.]

Potovalcu, ki ve čislati telesno moč in zdravje, se zares čudno zdi, da ne najde od Mokrice do bele Ljubljane, od Kolpe do Zidanega mostu nikjer telovadnih društev. Ljubljana ima svojega „Sokola“, Sa-

vinjska dolina si je osnovala ogromnega „Sokola“, a dolenska stran v tem oziru še čelo spava. Kako pridno so se Nemci telovadbe poprijeli, so nam v dokaz dnevna poročila časniška. Jaz mislim, da bi tudi na Dolenjskem hirajoče življenje se prebudilo, navstalo bolj živahno in bolj prijetno, ako bi se v vsakem mestu in trgu ustanovila telovadna društva, katerim namen bi bil narodove moči gojiti za boljšo prihodnost.

Da se pa ta misel uresniči, je treba posebno učiteljem se tega dela lotiti, ljudstvo poučiti in vedno vspodbujati, da se ustanovi veliki dolenski „Sokol“. Taka društva bi tudi najlože malomarno življenje po čitalnicah prebudila; krasne veselice in duševni prebud bi bil plod takih društev. Pijančevanje in pohajkovanje, razpor, nezaupnost in obupanje v lastne moči, vse zapreke pravega napredka, zdravega narodnega življenja bi prenehale, ako bi se posrečilo po dolenskih mestih in trgih telovadna društva ustanoviti. Mnogo se dandanes čuje kritik o naših pevskih in telovadnih shodih in veselicah, a pred očmi nam je imeti, da se Nemci kaj radi ponašajo, da so pevske in telovadne veselice stvorile zjednjenjo in mogočno Nemčijo, in to je živa istina. Tedaj, kdor je pravi rodoljub, naj v prvi vrsti snuje in podpira pevska in telovadna društva!

Iz Pulja 13. junija. [Izv. dop.] Obče znano je, da v 25000 duš broječej Puljskej trdnjavi mnogo Slovanov prebiva, vzlasti Slovencev in Hrvatov. Znano je tudi, da stoji Pulj na slovanskih tleh, da je okolica hrvatska, in da je pri zadnji volitvi v deželni zbor, narodni kandidat propal z neznatno manjšino glasov. Značaj mesta je vojaški. Ko bi tu ne bilo arsenala in bojnega pristanišča, bil bi Pulj dandanes brez dvojbe lahonsko gnezdo a la Piran, Poreč itd., je pa izimši peščico vročkrvenikov pošteno avstrijski. Meščanstvo ali „purgarji“, kakor bi Tržičan rekel, je primerno slabo zastopano ter govori italijanski. Šole, uradi, cerkev — vse je italijansko. Slovan v Pulji nema nikjer zavetja svojemu jeziku, nego jedino v „Čitaonici“. Čitaonica Puljska ima že svojo zgodovino. Čehi ustanovitelji ostavili so jo popolnem; pojemala je; bila je že blizu pogina!

Takrat pa našli so se značajni rodoljubi, slovenski možje, „stara garda“ — malo jih je bilo, a rešili so jo! In sedaj? Čitaonica napreduje očitno, dan na dan raste število udov; šteje jih že 60 — večinoma Slovencev. Mislil bi človek, da je društvo z naslovom „Čitaonica“ hrvatsko; a motil bi se zelo, ker Hrvatov, šteje društvo komaj toliko, kolikor prstov desnica!

Ta mlačnost je neopravičena in neumestna — toda molčimo! človek bi morda predaleč šel, in ker se je nadejati, da napreduje „Čitaonica“ privabi polagoma brate Hrvate v njihov dom. — Nekateri gospodje „c. kr.“ se menda ogibljejo društva iz predsodkov in razlogov, ki neso utemeljeni in se ne dajo opravičiti, ker „Čitaonica“ je le čitalnica in nepolitičnega značaja. Minoli so tudi že časi, ko se Slovan ni smel kazati, da je ud nebrojnega slovanskega rodu.

Sedaj, odkar se je društvo preselilo v središče mesta in ima priprave prostore v grof Lombardijevi hiši, je pač vsakomur najlepša prilika, da pohaja društveno bralno sobo. Za zabave ima „Čitaonica“ na razpolaganje lepo dvorano z odrom v Apolonijevi gostilni. Pričakujemo, da priredita pevski odsek, ki ima vaje po trikrat na teden, v družbi z dramatičnim, ki se ima skoraj osnovati, na zimo vsaj par zabavnih večerov!

Pri občenem zboru, 29. t. m. ukrenilo se bode marsikaj potrebnega. Želeti je, da se občenega zbora vsi udje udeležé. Opozorujem vzlasti na volitev predsednika, ki bodi mož značajan in za društvo vnet rodoljub!

Ne morem si kaj, da ne bi izrazil svojega začudenja radi odstopa za tekoče leto voljenega g. predsednika. Ko se je namreč lanskega leta na zimo v obče pripoznala za obstanek društva nujna potreba, da se Čitaonica preseli.

Kamorkoli v središče mesta, ustavljal se je temu jedini g. predsednik, češ, društvo bode vsled tega prenehalo — biti! Vso čast sicer osobi, a predsednik vrgel je orožje proč, kakor „kukavica“ in osirotil društvo v težkih dnevih.

K sklepu tega dopisa pa kličem vsem onim rojskom in slovanskim bratom v Pulji, ki še neso udje „Čitaonica“, jedinega domačega ogušjača: Pristopite mnogobrojno, polnoštevilno v društvo!

„Ne samo, kar velela mu stan,
„Kar more, to mož je storiti dolžan.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 13. junija.

Navzočnih je 22 odbornikov. G. župan Grasselli imenuje verifikatorjema zapisnika današnje seje gg. odbornika Kušarja in Murnika.

V imenu finančnega odseka poroča podžupan g. Vaso Petričič gledé opominarine pri zaostalih davkih ter pravi: Mestna občina Ljubljanska je prosila c. kr. finančno ministerstvo s peticijo predloženo po mestnem magistratu s poročilom dne 26. junija 1881 št. 9415 za odpravo opominovnega postopka upeljanega s finančnega ministerstva odlokom od 15. februarja 1881 št. 3232, za zaostale davke.

Finančno ministerstvo z odlokom od 4. marca 1882. l. št. 29.020 te peticije ni uslišalo.

V seji mestnega zbora dne 26. sept. 1883. l. stavil je poročevalec samostalni predlog, naj se predloži vis. c. kr. finančnemu ministerstvu prošnja: „da se opominarine, katere so se dosihdob odrajtovale v c. kr. davkarsko blagajnico erarju v prid, naprej prepusté mestni blagajnici. Po nasvetu mestnega odbornika g. dr. Derča, izročil se je poročevalec predlog finančnemu odseku, da ga pretrese in potem o njem poroča. Finančni odsek rešil je ta nalog tako-le:

V izpeljavo opominovnega postopka bil je že leta 1881 nastavljen diurnist, in pozneje se bode moral za ta posel imenovati poseben davkarski eksekutor. Stroške tega pomnoženja v osobji trpi občina. Na kmetih so nastavljeni za iztirjatev davkov od države plačani davkarski eksekutorji.

Do sedaj se odrajtujejo opominarine iztirjane ne le v Ljubljani, ampak tudi na deželi od zamudnih davkoplačevalcev v c. kr. davkarsko blagajnico. Popolnem pravično je, da si država prilastuje opominarine, plačane na kmetih, kot odškodnino za opominjalne stroške, nasprotuje pa gotovo vsej pravici in doslednosti, da država opominarine — okolo 800 gld. na leto — v mestni občini Ljubljanski iztirjane, za-se pobira, ko vender stroške za opominjevanje le mesto trpi.

Ali naj mesto, katero jamči za popolno iztirjatev državnih davkov, iz svojega lastnega žepa plačuje korist, izvirajočo državi s tem, da se iztirjatev davkov jako znatno pospešuje, katero pa mesto toliko stane? Ali naj se mesto brez vsakere postavne določbe samo vsled naredbe c. kr. finančnega ministerstva, z novim davkom obteži?

Po §. 14 občinskih pravil preskrbuje magistrat iztirjatev in odrajtovanje dohajajočih davkov. Več o tej zadevi storiti ni dolžno. Iz ministerijalnega odloka od 30. maja 1853. leta (drž. zak. št. 101) je razvidno, da državna uprava pristojbin davkarskih eksekucij ne prišteva državnim dohodkom, nego jih smatra kot povračilo stroškov, ki so pouzročeni davkarskemu fondu vsled eksekucij. Kakor se je finančni odsek informiral v družih glavnih mestih, kakor na Dunaji, v Pragi, Opavi in Črnovicah, spadajo vse iztirjane opominarine popolnem v mestno blagajnico, v Lvovu in Solnogradu pa so mestni služabniki plačani iz dohajajočih opominarin.

Iz navedenih razlogov prišel je finančni odsek do prepričanja, da imajo opominarine, v Ljubljani iztirjane, po pravici dohajati le v mestno blagajnico, in zatorej predlaga, naj sl. mestni zbor sklene: magistratu se nalaga, da prosi visoko c. kr. finančno ministerstvo:

1. naj povrne Ljubljanskemu mestu vse v njegovej občini od l. 1881 iztirjane opominarine;
2. naj odloči, da se imajo vse v prihodnje dohajajoče opominarine prepustiti mestni blagajnici.

Mestni odbornik g. Valentinčič nasvetuje naj bi se, prosilo le, da se dovoli 1% od iztirjanega davka mestni blagajnici.

Podžupan g. Petričič odgovori, da tu sploh ne gre za upravo iztirjevanja davka, ampak le za opominarine, na kar g. Valentinčič svoj predlog umakne in se vsprejmo predlogi finančnega odseka.

Podžupan g. Petričič poroča v prošnji gosp. Julija Kanca zaradi povračila užitnine od špirta za l. 1883 in predlaga da se dovoli 2 gld. od vedra, tedaj za 300 veder 600 gld. in se gosp. Kancu naznani, da od 1. januarja 1884 preneha vsako povračilo.

Mestni odbornik g. dr. Dolenc opomni, da bode morda g. Kanc zopet za l. 1884 tirjal kako odškodnino, na kar mu poročevalec odvrne, da je g. Kanc že poučen, da odslej ne dobi povrnitve.

Potem se vsprejmo predlogi finančnega odseka.

Podžupan gosp. V. Petričič poroča v imenu finančnega odseka o prošnji Dunajskega društva „Asylverein“ za podporo in predlaga, da se prošnja ne usliši, čemur zbor pritrdi.

Konečno poroča podžupan g. V. Petričič o prošnji Katarine Jelše za oproščenje od štantnine, o kateri se predlaga, da se za nazaj ne usliši, pač pa, da bode Jelše od 1. januarja 1884 štantnine prosta. (Konec prih.)

Domače stvari.

— († Jan Arnošt Smoler.) Lužičke Srbe zadel je bitka iz izguba. V 13. dan t. m. umrl je v Budišinu v 68. letu svoje dobe njih najznamenitejši pisatelj in časnikar Jan A. Smoler (Schmaler), ki je bil pri naših Lužičkih bratih jednakega pomena in iste veljave, kakor pri nas pokojni dr. Jan. vit. Bleiweis. Pokojnik bil je zlata slovanska duša, neumorno delaven, neupogljiv, prorok in prvoborec svojih rojakov in v obče izmed najstarejših slovanskih rodoljubov, česar se vsakdo lahko prepriča iz „Slavische Jahrbücher“. Večen bodi spomin preblage duši in osoda bodi Lužičkim Srbom toli mila, da jim skoro nastopi pokojnika dostojen naslednik! — Porodil se je pokojnik v 3. dan marca 1816, dovršil gimnazijo in bogoslovje; ter se potem začel pečati s slovanskimi jeziki. L. 1845 napravil je pravila „Matici srbski“, katera je dve leti pozneje začela svoje delovanje. L. 1846. prevzel je uredništvo Jordanovih „Slavische Jahrbücher“, l. 1848 pa tednika „Tydzenska Nowina“ pozneje „Srbske Nowiny“. S temi časniki in snovanjem društev vzbudil je narodno zavest mej svojimi vojaki. Za srbski jezik in narodnost ima največje zasluge. Izdal je dva zvezka narodnih pesnij, srbsko-nemški slovník, predstavil več knjig v srbski jezik, ustanovil posebno knjigoprodajalnico in bil vsestransko delaven. Za svoje zasluge bil je odlikovan z ruskim redom sv. Ane druge vrste.

— (Shod lesnih trgovcev v Mariboru.) V 11. dan t. m. imelo je nekoliko lesnih trgovcev v Mariboru pogovor o dnevnem redu za shod lesnih trgovcev z avstrijskega juga, kateri ima v kratkem biti sklican. Pri tej priliki se je tudi ukrenilo peticijo odposlati do upravnistva južne železnice, naj bi se odpravilo refakcije ter uvedlo nizko pravilno voznino, ali pa znižano voznino, če se les pošilja po „kartiranji“. Nadalje se je sklepom določila pravilna dolgotna mera štirih metrov v trgovini s pražniki. Govorilo se je tudi, ali ne bi v prospeh lesne trgovine kazalo ustanoviti za les skladišča, uvesti lesno borzo ter napraviti poizvedališča o lesnih stvareh; ali ta vprašanja so tolikaj važna, ter pomenljiva, da se za tega delj o njih še ni nič sklepalo, ter se jih je rajši odstavilo za prihodnji shod lesnih trgovcev, kateri jih bode obravnaval in morebiti v dejanje spravil.

— (Občen shod avstrijskih obrtnikov,) to je tretji, sklenil je v tem poletju sklicati stalni odbor na Dunaji. Povod so temu dale težnje niže-avstrijskega obrtnega društva.

— (Živinska sol.) „Pol. Corr.“ poroča, da je po ukazu in navodu finančnega našega ministerstva upravnistvo solišča v Wieliczki napravilo več poskusenj z živinsko soljo, zmesi namreč iz soli in drugih tvarin. Te poskušnje se je poslalo posamičnim posestnikom v Galicijo in Šlezijo, na Moravsko in Česko. Kakor se bodo te poskušnje obnesle, to bode veliko odločevalo za bodočnost živinske soli. Čas bi bil, da bi jedenkrat že bilo rešeno tudi to „vprašanje“, kl je važno za kmeta.

— (Slovenski polk Milan I., kralj srbski št. 97.) odpelje se 13. julija v Sežano k vajam. Od tam maršira polk 2. avgusta v Št. Peter in sosednje vasi, iz Št. Petra pa 21. avgusta v 3. marših v Ljubljano. V Ljubljani počival bode polk 24. avgusta, 25. avgusta pa odpotuje v Kranj k divizijskim vajam. 5. septembra odpelje se polk po železnici v Pulj nazaj. — Potem pa je — „urr-laub“!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 16. junija. Feldzeugmeister Vlastits umrl.

Dunaj 15. junija. Grof Grünne umrl ob 9 1/2 uri dopoludne.

Budimpešta 14. junija. Do poludneva izvoljenih 165 liberalcev, 48 zmernih opozicijonalcev, 56 nezavisnih, 13 protisemitov, 10 narodnih, 10 pa tacihi, ki ne pripadajo nobenej stranki.

Javne dražbe.

19. junija: 1. eks. držb. pos. Reze Piškur iz Radohe vasi, 4755 gld., v Zatični.
20. junija: 1. eks. držb. pos. Miha Živkoviča iz Radohe, v Metliki. 1. eks. držb. pos. Primoža Kovača iz Paka 5555 gld., na Vrhniki. 3. eks. držb. pos. Martina Težaka iz Hrasta, 1933 gld., v Metliki. 3. eks. držb. pos. Janeza Škrbca iz Poddoba, v Ložu. 2. eks. držb. pos. Petra Likarja iz Golnika, 1040 gld., v Trzinu.

Tujci:

dne 15. junija.

Pri **Slonu**: Morein z Dunaja. — Peve iz Dola. — Reineck z Dunaja.
Pri **Malič**: Pokorny z Dunaja. — Ranzinger iz Kočevja. — Neumann iz Budimpešte.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. junija	7. zjutraj	737-30 mm.	+13-4°C	sl. svz.	dež.	12-60 mm.
	2. pop.	735-50 mm.	+17-4°C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	734-27 mm.	+14-6°C	sl. jz.	dež.	dežja.
15. junija	7. zjutraj	733-71 mm.	+15-0°C	sl. zah.	jas.	2-80 mm.
	2. pop.	731-31 mm.	+21-4°C	z. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	730-77 mm.	+15-4°C	sl. jz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura obeh dni je znašala +15-1° in +17-3°, za 3-3° in 1-1° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 14. junija t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	80
Rež,	5	53
Ječmen	5	3
Oves,	3	25
Ajda,	5	53
Proso,	5	36
Koruza,	5	40
Leča,	8	50
Grah	8	50
Fizol	9	—
Krompir, 100 kilogramov	2	23
Maslo, kilogram	—	96
Mast,	—	80
Speh frišen	—	60
„povojen,	—	74
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	56
Svinjsko	—	70
Koštunovo	—	40
Kokoš	—	40
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	05
Slama,	1	78
Drva, trda, 4 kv. metre	7	—
„ mehka,	4	50

Dunajska borza

dne 16. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	40	kr.
Srebrna renta	81	30	„
Zlata renta	102	10	„
5% marčna renta	95	70	„
Akcije narodne banke	858	—	„
Kreditne akcije	309	50	„
London	121	90	„
Srebro	—	—	„
Napol.	—	66 1/2	„
C. kr. cekini	—	76	„
Nemške marke	59	50	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	70
4% avstr. zlata renta, davka prosta	102	25	„
Ogrska zlata renta 6%	122	55	„
„ 4%	92	15	„
„ papirna renta 5%	88	80	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50	„
Dunavske reg. srečke 5%	100 gld.	115	50
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	75	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107	60	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	25	„
Kreditne srečke	100 gld.	175	75
Rudolfove srečke	10	19	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	111	„
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	219	—

Zahvala.

Vsemu p. n. občinstvu, katero je včeraj popoldne blagovolilo našega nepozabnega sina, oziroma brata in svaka, posestnika v Zabočevem, gospoda

Gašparja Škerl-a,

umrlega v 21. letu svoje dobe dne 13. junija t. l., spremili k zadnjemu počitku na pokopališče Borovniško, kakor tudi vsem p. n. pokloniteljem prekrasnih vencev izrekamo podpisani, globoko po izgubi tej užalosteni, našo najtoplejšo in preiskreno srčno zahvalo.

V Zabočevem, dne 16. junija 1884.

Marijana Škerl,

Marija Meden, Ivanka Arko, Marija

Ana Škerl,

sestre.

Jakob Meden, Mijo Arko,

svaka.

(393)

Poslano.

(15-16)

Št. 10.193.

(394-1)

Razglas.

V smislu §. 39 prov. obč. reda za Ljubljansko mesto se javno naznanja, da so bili pri letošnjih dopolnilnih volitvah, katere je mestni zbor v sejah dne 5. maja in 10. junija t. l. odobril, v mestni zbor voljeni gospodje:

Dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški,
Josip Geba,
Ivan Gogala,
Alfred Ledenik,
Henrik Ničman,
Srečko Noll,
Fran Peterca,
Vaso Petričič,
Ivan Počivavnik,
Jakob Skerbinec,
Dr. Ivan Tavčar,
Ignacij Valentinčič.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 11. dan junija 1884.

Župan: Grasselli.

Hiša na prodaj

na Poljanah št. 60, poleg živinskega trga. Zahteva se nekaj naplčila, ostalo se pa lahko na hišo uknjiži. Natančnejši pogoji in kup se zvedo pri Matiji Kalan-u v Ljubljanski predilnici, ali pa pri Jarnej Kalan-u na kolo-dvoru v Borovnici. (376-1)

Več stanovanj,

lepe zračne sobe, v prijaznem kraju pod Stolom na Gorenjskem, 3/4 ure od Lesca (Less), se odda za poletno stanovanje v najem. Več se izve pri Janezu Čop-u v Mostah, p. Lesce, Gorenjsko. (395-1)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrsta parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 5. dan julija.
„Germania“, 4200 „ v 20. „
Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.
Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d'Ant. Poglayen, generalni agent. (379-7)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodec,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdelo sapo, napihnjenost, kislo podiranje, žilpanje, katar v želodcu, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodcu, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper boleznijo na vratu, jetra in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Savnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Škofje Ljoki: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisneno besedo: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe vtisneno sodnijsko sprazljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nima-jo teh znakov istinitosti, naj se zavrzijo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaj takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148-144)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca boleti grkljana I proti mēhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Velik vrt

z ali brez steklenih hiše se o Sv. Mihaelu dá po ceni v najem. — Kaj več se izve na Karlovski cesti št. 2. (389-2)

MOKA

iz najboljših prave banaške pšenice, popolnem suha, v lastnem umetnem mlinu na valarje napravljena, prodaja po najnižjih cenah na debelo in drobno

M. J. GWARDIA, (279-13)

v Ljubljani, v Slonovih ulicah št. 50.

Puške!

Priporočam prav izvrstne puške vsacega sistema: izdelujem nove ter prevzamem vsa popravila po prav nizki ceni. — Za dobro delo sem porok. Ceničke pošiljam na svoje stroške.

Anton Sodja,

puškar,

(392-2) v Borovljah (Ferlach), Kärnten.

Št. 3214. (383-3)

Razglas.

Za novo stavbo deželnega muzeja „Rudolfinum“ se imajo napraviti dotična mizarska in ključarničarska dela.

Ta dela se bodo oddala v izvršitev po skupni nah imenovanih 2 obrtov proti plačilu dovršenega dela na podlagi enotnih cen.

Zaradi oddaje tega dela se razpisuje pismena ponudna obravnava do vstetega

24. junija 1884 opoldne.

Po obrtih razvrsteno delo je proračunjeno in sicer: mizarsko delo na 13.923 gld. 58 kr. ključarničarsko delo na 5.817 „ 70 „

Dotični stavbinski poizvedki, namreč splošni in posebni pogoji, črteži in proračuni so na razgled v pisarni deželnega stavbinega urada, v dvorskem poslopiju v gospodskih ulicah št. 2, oziroma v ekspeditu deželnega odbora ondudaj od 9. do 12. ure popoldne in od 3. do 5. ure popoldne.

Ponudniki naj svoje ponudbe vsaj do 24. junija t. l. do 12. ure opoldne pri vložnem zapisniku deželnega odbora krajskega vložé.

Ponudbe morajo biti kolekovane in zapečatene in z napisom na zavitku: „Ponudba za ... delo pri stavbi deželnega muzeja Rudolfinum v Ljubljani.“ Vsaki ponudbi se ima priložiti 10% jamčevina (vadium) zgoraj naznanjenih dražbenih cen, bodi-si v gotovini, ali v bančničnih knjižicah krajske hranilnice, ali v avstrijskih državnih dolžnih pismih po sedanjih tržnih cenah (kurzu), ako ta ne presega imenske vrednosti. Vsak ponudnik mora v ponudbi izjaviti, da pozna predmet dela in dražbine pogoje in da so stavljenim pogojem pravokrepno podvrže.

Priredjeni so izgl. dni izdelki in sicer troja popolnoma izdelana okna in popolnoma izdelana vrata v deželnem dvorcu na ogled udeležnikom dražbe, kateri morajo v svojih ponudbah potrditi, da so dotično poslopje na mestu in tudi izgledne izdelke ogledali in da jim je vse znano.

Ponudbam za ključarničarska dela naj se prilože, oziroma deželnemu stavbenemu uradu oddajo vsi deli okova, ako dotični izgledni izdelki neso že na ogled razpoloženi.

Ponudniki naj razločno s številkami in z besedami zapišejo svoj ponudni znesek v enotnih cenah in koliko odstotkov odjenja od enotnih dražbenih cen ter naj ponudbi pristavijo kraj in dan, lastnoročni podpis krstnega in rodbinskega imena, potem svoje bivališče, svoj stan in posel.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izmed ponudnikov po svoji volji izbrati si podvzetnika brez ozira na to, koliko odstotkov kdo odjenja in po okoliščinah tudi novo ponudbino obravnava razpisati.

Oziralo se bode le na pismene, v določeni dobi uložene ponudbe.

V Ljubljani, v 7. dan junija 1884.